

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314209565
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314209565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Martina Filakovského v právnej veci žalobkyně D. H., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX Z. Y. Z. č. XXX, zastúpenej Mgr. Petrom Starinským, advokátom, Panenská 13, 811 03 Bratislava, proti žalovanému R.. K. L., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXXX/XXX, XXX XX X., o zaplatenie 99.581,67 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21C 128/2014-32 zo dňa 16.9.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 99.581,67 eur spolu s príslušenstvom tvoriacim spolu s dohodnutým úrokom vo výške 12 % zo sumy 165.969,59 eur od 11.6.2008 do 21.12.2008, zo sumy 142.733,85 eur od 22.12.2008 do 5.1.2009, zo sumy 132.775,67 eur od 6.1.2009 do 14.1.2009, zo sumy 99.581,67 eur od 15.1.2009 až do zaplatenia, ako aj zaplatiť mu úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 99.581,67 eur od 1.11.2010 až do zaplatenia, a zaplatiť mu trovy súdneho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 3.918,98 eur, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné za podanú žalobu vo výške 5.974,50 eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvostupňový súd tak rozhodol o návrhu žalobkyně, ktorá žiadala žalobou, ktorú podala 31.10.2013, aby súd zaviazal žalovaného v 1/ a 2/ rade zaplatiť jej sumu 99.581,67 eur s prísl. z dôvodu nevrátenej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 11.6.2008 v znení dodatkov. Žalobkyňa nadobudla uvedenú pohľadávku postúpením od predchádzajúceho veriteľa.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 21C 283/2013-105 zo dňa 27.5.2014 súd žalobu zamietol voči žalovanej v 2/ rade, ktorou bola S.. R. L., bytom H. XXXX/XXX, X.. O. v 2/ rade náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi súd nepriznal a v prevyšujúcej časti vylúčil uplatnený nárok voči žalovanému v 1/ rade na samostatné konanie. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 26.7.2014.

Po vylúčení veci na samostatné konanie vo vzťahu k žalovanému R.. K. L. prvostupňový súd vykonal dokazovanie a zistil, že žalovanému ako dlžníkovi poskytol právny predchodca žalobkyně, a to veriteľ S.. J. T., peňažnú pôžičku vo výške 5.000.000,- Sk, teda 165.969,59 eur, a to prevodom na účet žalovanému, tak, ako to bolo dohodnuté v zmluve o pôžičke. O tom svedčí aj výpis z účtu veriteľa S.. J. T.. Účastníci zmluvy si dohodli, že poskytnutá suma bude odo dňa poskytnutia úročená úrokom 12 % a celý dlh sa má vrátiť najneskôr do 30.6.2010. Podľa Dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 21.7.2010 vyplýva, že

zmluvné strany zmenili bod 4.2 zmluvy o splatnosti pôžičky a to tak, že dlžník je povinný vrátiť poskytnutú pôžičku a zaplatiť dohodnutý úrok prevodom na účet veriteľa najneskôr do 31.7.2010. Následne bol vypracovaný ďalší Dodatok č. II k zmluve o pôžičke, kde splatnosť záväzku bola dohodnutá do 31.8.2010 a nakoniec Dodatkom č. 3 k zmluve o pôžičke zo dňa 13.10.2010 sa zmluvné strany dohodli, že dlžník vráti poskytnutú pôžičku a zaplatí dohodnutý úrok prevodom na účet veriteľa najneskôr 31.10.2010.

Súd ďalej zistil, že veriteľ S.. J. T. dňa 11.6.2008 previedol na účet dlžníka dohodnutú sumu 5.000.000,-. Z výpisu z účtu veriteľa S.. J. T. vyplýva, že žalovaný ako dlžník mu vrátil čiastočne pôžičku vo výške 4.258,18 eur dňa 5.1.2009. Rovnako tento dňa vrátil veriteľovi na jeho účet sumu 5.700,- eur a dňa 14.1.2009 sumu 33.194,- eur. Z výpisu z účtu pôvodného veriteľa S.. J. T. vyplýva, že dňa 31.12.2008 žalovaný dlžník vrátil veriteľovi na jeho účet sumu 700.000,- Sk, t.j. 23.235,74 eur. Spolu teda dlžník vrátil sumu 66.387,92 eur.

Ďalej prvostupňový súd zo zmluvy o postúpení pohľadávky z 22.10.2013 zistil, že nároky zo zmluvy o pôžičke zo dňa 11.6.2008 boli postúpené z doterajšieho veriteľa S.. J. T. na postupníka, žalobkyňu D. H.. Z oznámeného postúpenia pohľadávky z 24.10.2013 vyplýva, že pôvodný veriteľ S.. J. T. oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému na novú veriteľku - žalobkyňu. V tejto súvislosti prvostupňový súd poukázal na ust. § 524 ods. 1 OZ a § 524 ods. 2. Aplikoval aj ust. § 526 ods. 1, 2 OZ. Pôvodný veriteľ S.. J. T. bol oprávnený ako postupca postúpiť uvedenú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke v znení dodatkov na nového veriteľa, postupníka, t.j. žalobkyňu. Postúpenie pohľadávky bolo preukázané zmluvou o postúpení pohľadávky, oznámením o postúpení pohľadávky a výpoveďou pôvodného veriteľa pred prvostupňovým súdom.

Následne celý právny vzťah posúdil prvostupňový súd podľa § 657 OZ a § 658 ods. 1, 2 OZ. Zistil a ustálil, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno na rozdiel od žalovaného, ktorý svoje dôkazné bremeno neunesol. Žalobkyňa preukázala, že medzi jej právnym predchodcom ako veriteľom a dlžníkom a to žalovaným bola uzavretá písomná zmluva o pôžičke v znení dodatkov 1 až 3, na základe ktorého poskytol veriteľ žalovanému ako dlžníkovi peňažnú pôžičku vo výške 5.000.000,- Sk. Pôžička mala byť podľa dodatku č. 3 zaplatená vrátane úrokov do dňa 31.10.2010. Žalovaný doposiaľ vrátil sumu žalobcovi postupne dňa 31.12.2008 23.235,74 eur, dňa 5.1.2009 sumu 4.258,18 eur a 5.700,- eur, dňa 14.1.2009 sumu 33.194,- eur. Celkovo bola z požičanej sumy vrátená suma 66.387,92 eur. Ostáva neuhradená suma 99.581,67 eur, vrátane úroku vo výške 12 % ročne v zmysle dohody.

Prvostupňový súd vyhodnotil, že keďže žaloba v prejednávanej veci bola podaná dňa 31.10.2013 a dohodnutá splatnosť úveru, resp. pôžičky bola dňa 31.10.2010, nárok žalobkyne nie je premlčaný.

Ďalej prvostupňový súd sa vysporiadal aj s námietkou žalovaného, že nie je vo veci pasívne vecne legitímovaný, ale pasívne vecne legitimovaná je firma Tema invest, a.s., alebo Tema Humenné, a.s., ktoré finančné prostriedky mali byť použité pre tieto spoločnosti. Z obsahu vykonaného dokazovania však tieto tvrdenia preukázané neboli. Bolo preukázané, že pôžička vznikla medzi fyzickými osobami, kde finančné prostriedky boli poskytnuté z účtu fyzickej osoby na účet fyzickej osoby.

Prvostupňový súd vyhodnotil nárok žalobcu na úhradu istiny ako dôvodný.

Ďalej priznal aj nárok na úhradu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ s použitím ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia, ktoré podrobne prvostupňový súd v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Keďže žalobkyňa bola od platenia súdneho poplatku oslobodená, na úhradu súdneho poplatku prvostupňový súd zaviazal žalovaného.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že skutočnosti uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa sa nezakladajú na pravde, pretože on ako súkromná osoba od pani D. H., rod. L. neprevzal nikdy žiadne finančné prostriedky. Uviedol, že rozsudok je irelevantný. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny.

Žiadal, aby odvolací súd návrh zamietol.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V priebehu konania pred súdom prvého stupňa bolo preukázané, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená medzi dvoma fyzickými osobami, a to medzi S.. J. T. a R.. K. L.. Zmluva o pôžičke podľa zistení prvostupňového súdu bola uzatvorená riadne platne, došlo aj k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov z účtu právneho predchodcu žalobkyne na účet žalovaného.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa sa vysporiadal aj so skutočnosťou, že nárok navrhovateľky nie je premlčaný s poukazom na to, že bol podaný včas, v zákonom stanovenej trojročnej lehote, keď v zmysle dodatku zmluvy o pôžičke bol povinný žalovaný uhradiť dlh do 31.10.2010 a žaloba bola podaná v tejto veci dňa 31.10.2013.

Prvostupňový súd sa podrobne vysporiadal so skutočnosťou, že následne, po uzavretí zmluvy o pôžičke, ešte pred podaním žaloby dňa 22.10.2013, uzatvorila žalobkyňa D. H. a S.. J. T. zmluvu o postúpení pohľadávky, kde celá pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, vrátane úroku vo výške 12% ročne bola postúpená bezodplatne žalobkyňi. Prvostupňový súd toto postúpenie pohľadávky vyhodnotil ako platné v súlade s ust. § 524 a 526 Občianskeho zákonníka.

Prvostupňový súd sa teda podrobne vysporiadal s tým, prečo v konaní aktívne legitimovanou účastníčkou konania je žalobkyňa. Námitka žalovaného je zo strany odvolacieho súdu považovaná za nedôvodnú. V priebehu prvostupňového konania nenamietal existenciu takejto zmluvy, nenamietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne. V tomto štádiu konania nepredložil žalovaný žiadne dôkazy svedčiace o tom, že žalobkyňa nie je vecne legitimovaná na podanie žaloby.

Naopak, žalobkyňa preukázala svoju aktívnu vecnú legitimáciu a preto správne postupoval prvostupňový súd, keď žalobe žalobkyne vyhovel po tom, čo zistil, že je oprávnená vymáhať pohľadávku, ktorá jej bola zmluvou o postúpení pohľadávky postúpená.

Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

V priebehu odvolacieho konania oznámil žalovaný odvolaciemu súdu, že v obchodnom vestníku bolo zverejnené uznesenie Okresného súdu Prešov o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka R.. K. L.. Odvolací súd zistil, že dňa 2.1.2015 bol Okresným súdom Prešov vyhlásený konkurz na majetok dlžníka R.. K. L., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXXX/XXX, XXX XX X., pričom bol vyhlásený tzv. malý konkurz. Uznesenie je evidované Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 2K/43/2014-162.

Proti tomuto uzneseniu však bolo podané odvolanie. Odvolací Krajský súd v Košiciach uznesením (sp. zn. 2CoKr/9/2015) uznesenie Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 2K/43/2014-162 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Preto odvolací súd vo veci konal a rozhodol, čomu nebránila zákonná prekážka prerušenia konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.